

[Arbejdsministeren]

sat efter den tidligere lov. Det tidligere Uddannelsesråd lagde i sin udtalelse til mig om etablering af erhvervsområdeudvalgene i enighed vægt på følgende:

»Alle fag og brancher, der har arbejdsfelter, som er relativt ensartede, bør i videst muligt omfang være i samme områdeudvalg, således at lokaler, udstyr, lærere m.v. kan udnyttes bedre«.

Relativt ensartede har i denne sammenhæng betydet, at fødevarerindustrien er placeret i erhvervsområdeudvalg 1, industri, dvs. at også mejeriindustrien er placeret her.

Jordbruget, der har overlapninger til anlægsområdet, er således placeret i erhvervsområdeudvalg 2, bygge/anlæg og jordbrug.

Der har således i Uddannelsesrådet været enighed mellem parterne om, at der ikke skulle etableres et erhvervsområdeudvalg inden for levnedsmiddelområdet og jordbruget.

Ud fra disse principper, som jeg er enig i, og efter drøftelse med Undervisningsministeriet og særlige forhandlinger med SALA m.fl., som først fik et medlem i Uddannelsesrådet nedsat efter den gældende lov, er der foretaget en placering inden for de 4 erhvervsområdeudvalg. Placeringen af efteruddannelsesudvalg under de fire erhvervsområdeudvalg er som hovedregel foretaget ud fra de ønsker, udvalgene har meldt ind. Imidlertid har det i enkelte situationer været nødvendigt at vægte hensynet til de overordnede principper højere.

Jeg finder det i overensstemmelse med normal selvbestemmelse for arbejdsmarkedets parter at følge Uddannelsesrådet og hermed placere mejeriområdet i erhvervsområdeudvalg 1.

Spm. nr. S 1024

Til statsministeren (11/4 94) af:

Steenholdt (V):

»Vil statsministeren gøre sig umage med at genlæse mit spørgsmål om, hvorvidt der stadig findes plutonium på bunden af havet ved Thule?«

Begrundelse

Det svar på spørgsmål nr. S 914, som statsministeren gav mig den 6. april 1994 er så utilfredsstillende, at jeg er nødsaget til at stille spørgsmålet endnu en gang.

Vi, som bor i dette område, har krav på at få de relevante faktiske oplysninger fra statsministeren, da vores helbred og vores eksistensmuligheder i fremtiden afhænger meget af, om der er forurening ved Thule.

Svar (28/4 94):

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Til uddybning af mit svar på spørgsmål nr. S 914 kan jeg oplyse følgende:

Den amerikanske og danske indsats efter Thuleulykken den 21. januar 1968 er beskrevet i den fælles dansk-amerikanske rapport »Project Crested Ice« fra februar 1971. Amerikansk personel fastlagde den såkaldte nullinje, en grænselinje i en afstand fra ulykkesstedet på havisen, hvor strålingen var nul. Linjen var etableret den 25. januar 1968. Nullinjen omfattede et dråbeformet område, der var ca. 800 meter langt og ca. 500 meter bredt. Inden for nullinjen fandtes selve nedstyrtningsstedet samt den såkaldte brandplet, ca. 750 meter lang og ca. 150 meter bred.

Plutoniumforureningen fra destruktionsområdet blev målt til 3.150 gram +/- 630 gram, hvoraf omkring 99 procent var bundet til brandpletten.

De danske undersøgelser, der fandt sted i januar 1968, viste gennem måling af radioaktivitetsindholdet i et stort antal sneprøver, at der ikke var forurening på selve Thulebasen, samt at den totale forurening af Bylot Sound-området uden for nullinjen kunne beregnes til mellem 16 og 90 gram plutonium, og det kunne konkluderes, at denne mængde ikke kunne være af nogen biologisk betydning, hverken som overfladeforurening eller som forurening af havet i Bylot Sound senere, når isdækket smeltede.

Endvidere blev det på et fælles dansk-amerikansk møde i København den 15. og 16. februar 1968 konkluderet, at der »var enighed om, at under de nuværende forhold var spredningen af radioaktivitet i området ingen risiko for mennesker eller biologiske arter, og at der ej heller forudses nogen risiko i fremtiden«.

Det blev tillige på mødet besluttet at fjerne så meget som muligt af forureningen fra havisen. Forureningen skulle bringes til basen og senere deponeres i USA. Under arbejdet hermed blev man herudover enig om at afskrabe og fjerne al forurenede sne fra nedstyrtningsstedet.